

וְזָבוֹת, שְׁעֵנִינֶם לְהַפְרִיד הַטּוֹמְאָה מֵהַמְקַרֵּיב אֶת הַקֶּרֶבֶן כֹּלֵי אֵימָה לְקַרְבָּא
לִיהוָה, וְשִׁכְנִיתִיהָ, עִם כָּל זֶה צָרִיךְ לְהַקְרִיבֵם לְקוֹב"ה וְשִׁכְנִיתִיהָ לִיחָדָם
וְלִבְתָּר אֵיחִי פְּלִיגַת לְכֹלֵא ואחר כך היא תחלק את השפּע כל דבר למקום
הראוי לו, כי האדם עצמו אינו מקריב ח"ו קרבן לחיצונים, רק להשי"ת לבדו, ומה שצריך
להגיע לחיצונים יגיע לפי החלוקה שיתחלק על ידה **הֲדָא הוּא דְכָתִיב** זהו
שכתוב, (משלי לא) **וְתִתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ כְּלָלוֹת הַבְּרִיאָה וְחֶק**
לְנַעֲרוֹתֶיהָ הם שבעה היכלות דבריאה, **וְאֶפִּילוּ מְזוֹנָא דְחִיּוּן** ואפילו
מזונות החיות שהם מלאכי היצירה, **בְּגוֹן קָרְבָּן שְׁעוּרִים** שהוא **מֵאֲכָל**
בְּעִירָן מאכל בהמות, **וּמֵאֲכָל עֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת דְּבֵי מַלְכָא** וכן
מאכל עבדים ושפחות של בית המלך הוא מאכל שבעים השרים של האומות שמקבלים
שבבעים פרים שמקריבים הנשיאים בסוכות, **וְאֶפִּילוּ דְכֻלְבֵּי וְדַחְמָרֵי**
וְגַמְלֵי ואפילו מאכלי הקליפות הנקראים כלבים וחמורים וגמלים הכל השכינה מחלקת,
לְקַיִים בָּהּ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. וּמִנְלָן דְעַל יְדָהָא פְּלִיג
כֹּלֵא ומנלן שעל ידה מתחלק הכל, **דְכָתִיב** מהכתוב **וְתִתֵּן טָרְף**
לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.

יה"ו ז"א ה' אחרונה מלכות

בְּגִין דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בֶן י"ה לפי שז"א שהוא בחינת קוב"ה הוא
בן לאו"א שהם י"ה, ו' דהוי"ה הוא ז"א **בֶּן י"ה** שהם או"א, **כִּלְיָל**
יְה"ו נמצא שז"א כולל אותיות יה"ו דהוי"ה. **וְשְׁלִימוֹ דִּילִיָּהּ ה'** והשלמות

הלימוד היומני

לע"נ בניאס מאיר בן נינט ז"ל

שלו היא אות ה' אחרונה דהוי"ה שהיא המלכות כי על ידה נשלם לשם הוי"ה, אִיְהוִה, ולכן היא **עוֹלָה לַיהוָה קָרְבַּן לַיהוָה** עולה להוי"ה וקריבות ויחוד שלו ע"י הקרבנות. **שְׁלָמִים לַיהוָה** ושלימות לשם הוי"ה. **קָרִיבו דִּילֵיהּ, שְׁלִימו דִּילֵיהּ, דְּבִיהּ אֲשָׁלִים יְהוָה, לְמַהוּי יְהוָה** כי קריבות שלו ושלימות שלו על ידה כי בזה נשלם אותיות יהו"ו להיות שם הוי"ה שלם.

זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו

וְכֹלֵא אֶתְהַדָּר בֵּיהּ הכל חוזר לשם הוי"ה ב"ה ואנו מקריבים את הקרבנות אליו ית' ולא חלילה לחיצונים, **וּבְגִין דָּא** ולפיכך נאמר (שמות כב) **זוֹבַח לְאֱלֹהִים יִחָרֵם, בְּלֹתֵי לַיהוָה לְבַדּוֹ, דְּלֹא יִהִיב שׁוֹלְטָנוּתָא לְסִטְרָא אַחְרָא בְּקָרְבָּנָא** שלא יתן לסטרא אחרא ולשרי אומות העולם כח וחלק בקרבן, **דְּכָל אֱלֹהִים אַחְרִים עָלְמָא דִּפְרוּדָא אֵינּוּן** כי כל אלהים אחרים הם עולם הפירוד, **וְלִית לֹזַן קָרִיבָא וַיִּחַוְדָא** ואין להם קרוב ויחוד בקדושה, **וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַפְרִישׁ לֹזַן מִשְׁמִיהּ, כְּגוֹן דְּאַפְרִישׁ חֲשָׁד מֵאֹר** והקב"ה הפריד אותם משמו כמו שהפריד את החושך מהאור, **הֲדָא הוּא דְכִתִּיב** וזהו שכתוב, (בראשית א) **וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וּמֵאֵן דְּקָרִיב לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מַה דְּאַפְרִישׁ** ומי שמקרב לקוב"ה מה שהבדיל והפריש ממנו, **כְּמֵאֵן דְּקָרִיב מִסָּאֲבוּ דְנִדְהָ לְבַעֲלָהּ** הוא כמי שמקרב

טומאת הנדה לבעלה, וְהָאֵי אִיהוּ רְזָא וזהו סוד הכתוב (ויקרא יח) וְאֵל
 אִשָּׁה בְּנִדָּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ כִּי עֲרוּהָ
 אותיות ר"ע ו"ה שמקרב את הרע לזו"ן שהוא בחינת ר"ה.

כל העריות שקולות לעבודה זרה

וְהָאֵי לֹא תִגְלַה עֲרוֹתָן, קִירוּב ומה שכתוב לא תגלה ערותן היינו
 קִירוּב, דְּכָל עֲרִיזִין שְׁקוּלִין לְעִבּוּדָה זָרָה כל העריות
 שקולות לעבודה זרה דְּכָל סְטָרִין אַחֲרָנִין, עַלֵייהוּ אֲתָמַר כִּי כֹל
 הסטרא אחרא והטומאה נאמר עליהם, (בראשית י) מֵאֵלֶּה נִפְרְדּוּ אֵי
 הַגּוֹיִם בְּאַרְצוֹתָם. שִׁנְפִּרְדּוּ מִקְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבַּרַךְ וְכִתִּיב לְשׁוֹנוֹתָם
 בְּאַרְצוֹתָם בְּגוֹיֵיהֶם ויש להם לשון שלהם ואין להם חלק בלשון הקודש.
 וְכִתִּיב כִּי שָׁם בְּלֵל יִהְיֶה שִׁפְתַּי כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפִּיעָם
 יְהוָה. שאין להם חלק בשם הוי"ה וְכֹל מֵאֵן דְּקָרִיב שׁוֹם קָרְבָּנָא
 לְסְטָרִין אַחֲרָנִין ומי שמקריב קרבן לסט"א, קָדְשָׁא בְּרִידָּה הוּא
 אֲפָרִישׁ לִיהַּ מִשְׁמִיָּה, וְלִית לִיהַּ חוּלְקָא בְּשְׁמִיָּהּ הַקְב"ה
 מפריש ומפריד אותו משמו ואין לו חלק בשמו יתברך. דְּקָדְשָׁא בְּרִידָּה הוּא
 בְּחַר לִזְוֹן לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׂאָר אוֹמִין כִּי הַקְב"ה בחר את עם ישראל
 מכל האומות, הִדְּא הוּא דְכִתִּיב וְזֶה שְׁכֻתוֹ, (דברים יד) וּבְדָּה בְּחַר
 ה'. וּפְלִיג לִזְוֹן מִנֵּייהוּ לְחוּלְקֵיהּ והבדיל אותם מהגויים לחלקו, הִדְּא

הוא דְּכַתִּיב, זהו שכתוב, (דברים לב) כִּי (דף ק"י ע"ב) חֶלֶק יְהוָה עִמּוֹ

כי נשמות ישראל הן חלק משמו יתברך.

בכל מצוה ומצוה קשר הקב"ה את ישראל בשמו

וּבְגִין דָּא יְהִיב לֹזַן אוֹרֵייתָא מְשֻׁמִּיהַּ ובשביל זה נתן לנו את

התורה משמו כמו שכתוב. (שמות ג) זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה זְכָרִי

לְדֹר דֹּר, וְהָא אוֹקְמוּהּ וכבר ביארוהו החברים ששמי וזכרי הנזכר בכתוב עם

שמו הוי"ה ב"ה הוא כנגד תרי"ג מצוות שהרי י"ה עם שְׁמִי עולה בגיטריא

שם"ה כנגד שס"ה מצוות לא תעשה. ו"ה עם זְכָרִי עולה בגיטריא רמ"ח

כנגד רמ"ח מצוות עשה. בְּכָל מְצוּוֹה וּמְצוּוֹה, קָשִׁיר לֹזַן לְיִשְׂרָאֵל

בְּשֻׁמִּיהַּ ובכל מצוה ומצוה קשר הקב"ה את ישראל בשמו כי גם מצוה עולה הויה

בחילוף אותיות מ"צ דמצוה הוא י"ה בא"ת ב"ש, ועם אותיות ו"ה דמצוה הרי שמו ית' בכל

מצוה ומצוה, לְמַחְוֵי כָּל אַבְרָ וְאַבְרָ דְּלְהוֹזַן, חוֹלֵק עַדְבִּייהַּ

וְאַחֲסִנְתִּיהַּ שיהיה כל אבר ואבר שלהם חלק גורלו ונחלתו כי בכל מצוה שעושים

ישראל באחד מהאיברים נמשך לאותו איבר אור קדושתו ית' ועי"כ נעשים מרכבה אליו

יתברך. וּבְגִין דָּא ולכן כתוב זוֹבַח לְאֱלֹהִים יְחַרֵּם בלתי לה' לבדו כי

צריך האדם לייחד כל אבריו להיות מרכבה לשכינה וְגו'.